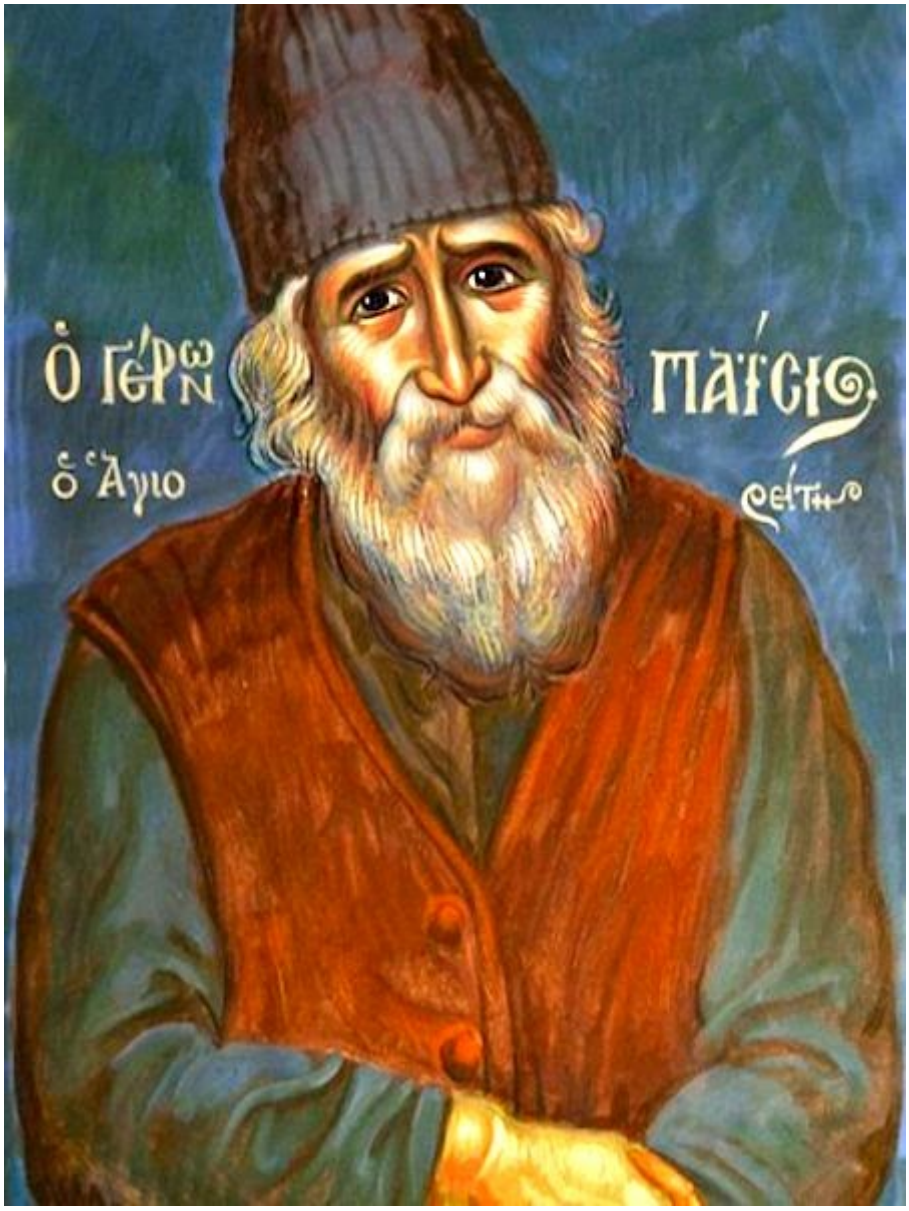
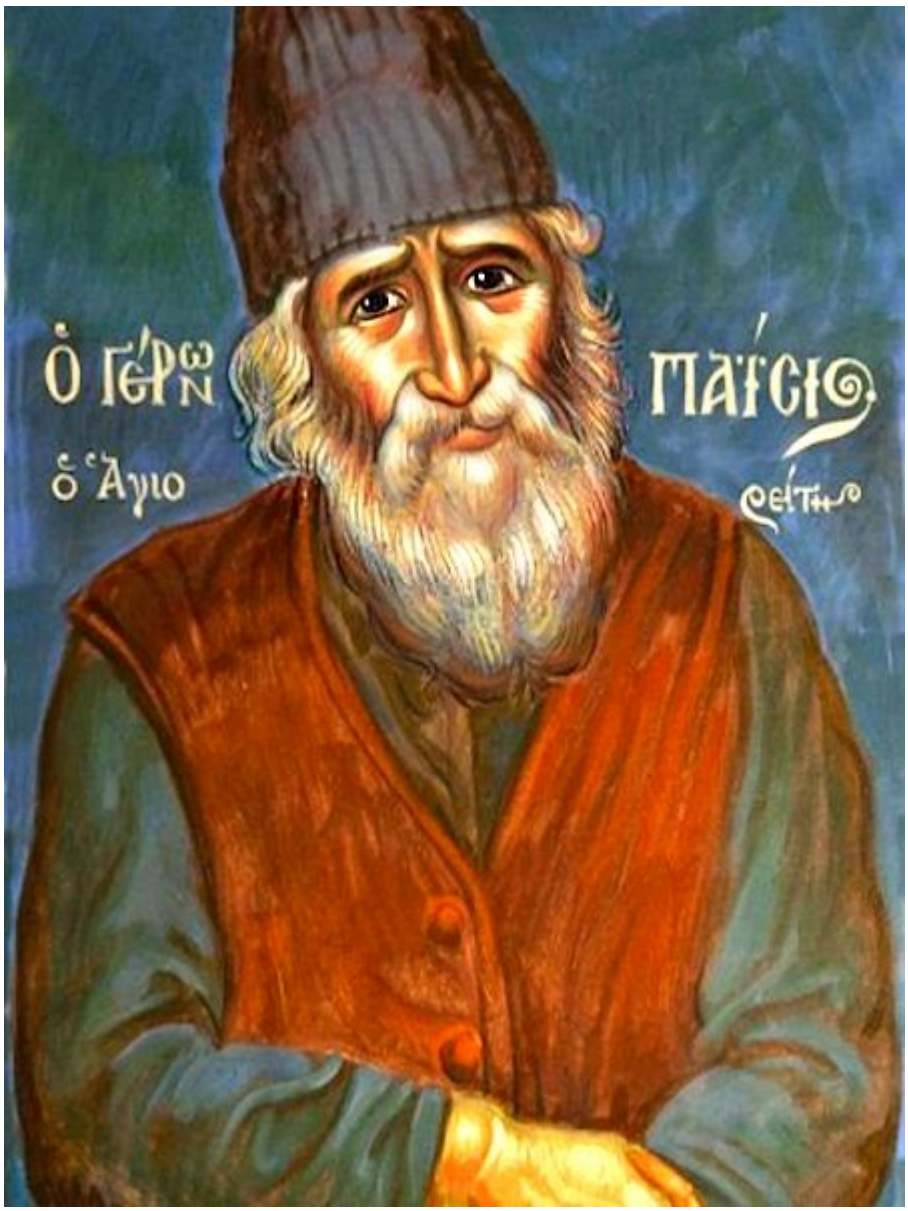
19 Σεπτεμβρίου 2014

Ο Γέροντας Παΐσιος διδάσκει, “Η ακηδία αχρηστεύει τον άνθρωπο”

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Ορθόδοξη πίστη

– Γέροντα, τι διαφορά υπάρχει ανάμεσα στην ακηδία και την αθυμία;

– Ακηδία είναι η πνευματική τεμπελιά, ενώ η ραθυμία αναφέρεται και στην ψυχή και στο σώμα. Καλύτερα όμως να λείψουν και τα δύο.
Η ακηδία και η ραθυμία μερικές φορές κολλούν και σε ψυχές που έχουν πολλές προϋποθέσεις για πνευματική ζωή, που έχουν ευαισθησία, φιλότιμο.

Σε έναν αδιάφορο ο πειρασμός δεν κάνει τόσο κακό. Ένας ευαίσθητος όμως άνθρωπος, αν στενοχωρηθή, νιώθει μετά ακηδία. Πρέπει να βρη τί τον στενοχώρησε και να το αντιμετωπίση πνευματικά, για να ξαναβρή το κουράγιο και να πάρη μπρος η μηχανή του. Να προσέχη να μην αφήνη αθεράπευτες πληγές , γιατί μετά κάμπτεται από τα τραύματά του.
Το ψυχικό τσάκισμα, το οποίο στην συνέχεια φέρνει και το σωματικό, τον

αχρηστεύει. Ο γιατρός δεν βρίσκει τίποτε, γιατί την βλάβη την έχει προκαλέσει ο πειρασμός. Πόσες ψυχές που έχουν φιλότιμο, ευαισθησία, τις βλέπω αχρηστευμένες!

– Γέροντα, αισθάνομαι εξάντληση και δεν μπορώ να κάνω καθόλου πνευματικά (1). Αυτό προέρχεται από κούραση ή μήπως είναι από ραθυμία;

– «Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή» (2), δεν λέει; Δεν είναι κούραση σωματική˙ ψυχικό τσάκισμα είναι. Αυτό είναι χειρότερο από την σωματική κούραση. Με το ψυχικό τσάκισμα ξεβιδώνεται κανείς και γίνεται σαν ένα όχημα που όλα τα εξαρτήματά του είναι καλά, αλλά η μηχανή του είναι διαλυμένη.

– Γέροντα, βλέπω ότι, ενώ πρώτα αγαπούσα τα πνευματικά, τώρα δεν μπορώ να κάνω τίποτε.

– Γιατί δεν μπορείς να κάνης τίποτε; Δεν έχεις δυνάμεις; Εγώ βλέπω ότι έχεις. Δεν θυμάσαι παλιά, όταν χτιζόταν το μοναστήρι και δούλευες όλη μέρα στο γιαπί, πόσα πνευματικά έκανες;

– Μήπως, Γέροντα, φταίει που έδωσα όλον τον εαυτό μου στις δουλειές;

– Πιο πολύ φταίει που άφησες τον εαυτό σου χαλαρό. Κοίταξε να τον σκληραγωγήσης˙ να αγαπήσης την άσκηση. Εγώ, που έχω μισό πνεύμονα, ξέρεις πόσες μετάνοιες κάνω; Δεν μπορώ να σου πω. Μόνο για τα κομποσχοίνια, που κάνω με μικρές μετάνοιες, σου λέω ότι, όταν κουράζεται το ένα χέρι, κάνω τον σταυρό μου με το άλλο.
Αυτά σου τα λέω από αγάπη. Άλλοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις που έχεις εσύ, και ξέρεις πώς αγωνίζονται, πώς παλεύουν; Εσύ για λοκατζής κάνεις! Πώς άφησες έτσι τον εαυτό σου; Εγώ θα προσεύχωμαι για σένα, αλλά, για να βοηθηθής, πρέπει κι εσύ να κάνης μια προσπάθεια.
Κατάλαβες; Στα πνευματικά πρέπει να δώσης όλον τον εαυτό σου, και τότε θα αποδώσης και στην διακονία σου.

– Γέροντα, μερικές φορές, όταν είμαι στο κελλί, με πιάνει ακηδία.

– Στο κελλί σου δεν προσεύχεσαι, δεν μελετάς. Όσο μπορείς, να μην αφήνης να περνάη ο χρόνος χωρίς να κάνης τίποτε. Δεν μπορείς να προσευχηθής; Ας μελετήσης κάτι που σε βοηθάει εκείνη την ώρα. Διαφορετικά ο διάβολος μπορεί να εκμεταλλευθή την άσχημη κατάστασή σου και να σε εξουθενώση.
*****
1. «Πνευματικά» είναι: ευχή με το κομποσχοίνι, μετάνοιες, πνευματική μελέτη

κ.λπ. που κάνει ο μοναχός εκτός της διατεταγμένης Ακολουθίας και του μοναχικού κανόνος. Αυτά γίνονται και από λαϊκούς που αγωνίζονται στον κόσμο.

2. Τρίτον Μεγαλυνάριον της Μικράς και της Μεγάλης Παρακλήσεως εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον.
Από το βιβλίο: « ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ ζ΄ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ»
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»
ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr